

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, Október' 12-dikén, 1827.

Orosz Birodalom.

A' Császárné ő Felsége' születésének napján, Sept. 21-dikén, illy Cs. Manifestum hirdettetett-ki: — „

„Mi Iső Miklós, Isten' kegyelméből minden Oroszoknak Császára és Egyedüluralkodója, etc, etc, minden hűséges alattvalójainknak hírül adjuk: Hogy ő Felsége Alexandra Császárné a' mi szeretett Hívesünk, ma, Sept. 21-dikén, szerentsésen szült, és nekünk fiát ajándékozott, kinek Konstantin nevezetadatott. Mi, a' mi Császári Házunknak ezen újnevelkedését úgy nézzük, mint azon áldásnak egy új bizonyosságát, a' mellyet a' legfőbb Valóság Hozzánk és a' mi birodalmunkhoz mutat. Midőn mi ezen történetet, hűséges alattvalójainknak tudokra adjuk, meg vagyunk a' felől győződve, hogy ők is össze fogják véllünk tsatolni magokat a' végre, hogy ezen ifjú Princznek boldogulásáért az egekre buzgó imádságokat emeljünk. Parantsóljuk, hogy a' mi kedves fiunknak Konstantin Nagyherczegnek mindenütt ezen Titulus adattassék: Császári Nagy Hercegsége d. Költ Sz. Petersburgban Sept. 21-dikén, a' Megtartásnak 1827-dik 's Országlásunknak 2 dik esztendejében.
Miklós.“

„Hadi Tudósítás a' Kaukasusi ár-
„mádatól — hol igen véres össze-
„tsapás fordult elé, mult Augustusnak
„29-dik napján. A' verekedés Etshmia-
„zin nevű erős klastrom mellett tör-

„tént, mellyet a' Persák nagy erőve-
„megtámodván, elakartak venni az Orol
„szoktól: „

„Az Orosz ágyus tsapatot Generális Sipia gin vezérlette, 's az egész Orosz Osz-
tályt Gen. Lieutenánt Krassovsky.

„Gen. Sipia gin Aug. 20-dikán indult-ki a' táborból az ágyuzókkal, 's 24-dikben már által ment volt a' Bezobdál nevű bértzeken. Az azon-túl lévő ország-
utat 4—5 ezer gyalogokból és lovasokból álló ellenséges sereg tartotta elfoglalva. Számos Persa lovasok rá ütöttek az Orosz gyalogság' tanyájára, de nem soká elszélesztették őket az Orosz ágyógolyó-
bisok. Elhagyván e'szerént a' Persák azon utat, hol az Orosz ágyuzóknak által kellett menni, így ezek nem soká megérkeztek azon helyre, hol a' G. Krassovszky tábora állott, 's magokat ezzel össze tsatolták. —

„Előbbeni fekvésének elhagyása után Sudaghent mellől az Alaghetz nevű hegyek felé vonta el magát az ellenség, 's tsak valami 4000 emberekből álló Osz-
tályt állított-ki az Orosz sereg' mozdulásainak szemmel tartására: hanem Gen. Krassovszky két Gyalog Batalionokkal, 300 Kozákokkal 's 2 ágyukkal rá ütvén, azt a' maga igen szép tanyájából az Albarán mellől elkergette. Eleintén, míg tsak a' Kozákokat látta maga előtt az ellenség, hathatósan ellentállott: hanem mikor a' Gyalogság megmutatta magát, már mindjárt hátat adott, 's azután tsak a' Kozákoktól és Tatároktól kergettetett.

„Itt az esvén értésére az Orosz Vezérnek, hogy a' Persák a' Klastromot Etschmiazint, nagyon szorongatják 's ostromágyujik által már nagyon meg is rongálták, honnét Aug. 28-dikán a' Gen. Krassovszky táborába jól lehetett hallani a' heves ágyuzást, erre nézve ő, 4 Gyalog Batalionokkal, 500 Kozákokkal, és 12 ágyukkal még azon estve kiindult a' maga Tschangili mellett lévő táborából; 29-dikben több mint 10 ezer gyalogokból és 15 ezer lovasokból álló Persa armada tünt szemébe, melly a' Shah' tulajdon fija Abbas-Mirza által vezéreltetett, 's az Albaran vize' két partjain tanyázott. Az ő legfőbb sántzai azon utat oltalmazták, mellyen Etschmiazin felé kellett menni, 's a' melly mellett igen meredek kősziklák is találtattak. Mirza a' maga gyalogságából három hadi linéákat formálván, bal-szárnyát az Albaran vizének támosztatta, a' jobb szárnyát pedig olly állásba helyeztette, hogy az által az említett út által vágodjék, 's ezen szárnyának háta még is sűrű csoportokat állított, így iparkodván meggátolni, hogy az Orosz sereg Etschmiazinnek segítségére ne mehessen. A' körül fekvő halmok Persa lovassággal valának megrakattatva. —

„Az Orosz Vezér tellyes mérték szerint érezte ugyan, azt, hogy melly bajos légyen neki három ezer emberekből álló sereggel ezen országúton által rontani: mindazonáltal attól tartván, hogy Etschmiazint el találja veszteni, eltökéllette magában, hogy próbát teszen. Gyors lépésekkel megindította tsapatjait, 's olly következése lett próbatételének, hogy az ellenség az ország-utat azonnal oda hagyta feles vesztesel, úgy, hogy az Orosz sereg ágyujik' segedelmével, minden bagázsijokkal egyetemben azon helyre érkeztek, hol addig a' Persák állottak, a' kik pedig valósággal jól ágyuztak. A' kősziklás meredék lejtők mindazáltal 's az Orosz szállító-szekereket

érdeklött veszedelmek, nem engedték tovább üzni az ellenséget, a' ki már most a' maga lovasságát és 22 ágyujit minden felől az Oroszoknak fordítván, nagy kárt tett kivált az ő igás szekereiknek. —

„Heves lármával ránk tsaptak (így következnek az Orosz tudósításnak tulajdon szavai) az ellenségnek mind lovasai mind gyalogjai; de mi mind annyiszor bajonétkat fordítottunk nekik, 's ágyujink is jól igazgattatván, sok kártétellel vissza vertük őket. Ezen rendkívül véres verekedés reggeli 7 órától délutánni 4-ig tartott. Már Etschmiazintól alig valánk félmérföldnyire, hol ismét minden pontokon vissza vertük a' ránkrohanó Persákat, mind a' mellett is, hogy szörnyű fullasztó hőség kínozza sergeinket, 's ámbár táborunktól fogva, honnét kiindultunk egész Etschmiazinig, egy tsepp vizünk se volt, 's ámbár szünetlenül tízszer te nagyobb számú ellenséggel kellett verekednünk, mint a' mennyi magunknak volt.

„Szörnyűség az, a' mit ágyujink a' Mirza' sorai között véghez vitték. Utólja felé olly közel mentek tsapatjaink az ellenség' hadi-massájához, hogy a' föld, egészen a' mi ágyujinknak szájokig Persa holttestektől vala elborittatva. Az ellenség' vesztese három ezer holtakra és sebe-sekre telt: de nekünk a' miénk is nagyon érezhető vala. Két éppen olly vitéz mint megkülömböztett Stáb-tisztünknek elvesztéséért szomorkodunk, kiknek egyike a' Krimiai Gyalog Regementnek vezére Oberstlieutenant Golowkin, másik a' Sebastopoli Gyalog Regement Májora Beloserval. Ezeken kívül megölettettek még 4 más fő tisztjeink és 670 közembereink. Sebet kaptak, 1 Oberstlieutenant, 3 fő tiszt, 13 alsóbb rangú tiszt, és 318 közemberek; 134 közembereink úgy elenyésztek, hogy tudni se lehet hova lettek. Maga Gen. Krassovszky is terhes tsapást kapott az egyik karján, melly a' tsonjtait veszedelmesen össze törte.“

A' Kaukasuson-túli tartományokban az Örmény lakosok között, a' Császár' parantsolatsolatjából Önként-vállalkozó, Hazaoltalmazó (Landwehr) Batalionok és Kompániák formáltatnak, melly végre a' Georgiai Kormányozó Meghívást intézett ezen népekhez. A' Batalionokba nem vétetnek-bé 18 esztendősnél fiatalabb és 30 esztendősnél idősebb legények. Az Örmény katonaság' ideje csak a' most folyó hadakozásnak végeig tart. Az alatt semmi adót nem tartoznak fizetni az Örmény asszszonyok és gyermekek. Elvégződven a' hadakozás, akkor minden Örmény katona vissza térhet a' maga házanépéhez, vagy ha tetszik megmaradhat a' hazaoltalmazók között. A' katonai regulákat ezek is megtartani 's a' Császár' hűségére megeskünni köteleztetnek. Az Örmény közkatona' fegyvere egy handzsár és egy pár pistoly; a' tiszteké, egy kard és egy pár pistoly. Örmény nyelven kommandírozzák őket.

P o r t u g a l l i a.

A' Régens Princzaszszony ismét letette az Ujság Censorokat, melyről illy Végzést hirdetett-ki az Udvari Ujság Sept. 15-dikén: — „

„A' Trompeta-final (az Ítélet-napi Trombita), mint a' hozzám érkezett Akta'kból kitetszik, olly Czikkelyeket adott-ki, mellyek mellesleg az Országlószék ellen voltak intéztetve; 's mint hogy ugyanezen Ujság naponként olly hangon beszéll, melly az elméket felingerelhetné 's azon egyenetlenkedésnek tüztét felelevenithetné, a' melly, fájdalom! a' közönséges tsendességet felzavarodással fenyegeti, holott pedig a' Státus' minden Szolgájinak a' nép' egyeségének megerössittetésén kellene iparkodni; de azonban azt is megfontolván, hogy a' nevezett Ujság, a' Trompeta-final, Censorok' felvigyázása alá van vettetve, és hogy az ebben eléforduló Czikkelyekért való fe-

lelet a' Censorokat illeti: erre nézve Én, a' Király' nevében, addig is, míg más rendelkezések tétetnek, jónak találtamja' nevezett Ujságnak Censorait, kik olly tudományoknak kihirdetését megengedték, melly a' Ronának kívánságaival és a' közönséges tsendességgel illy módon ellenkeznek, hivataljokból letenni. Költ az Ajudai palotában Sept. 13 dikán 1827 ben. Aláírta: „

„A' Régens Princzaszszony.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Frantzia Gazette illy levelet vett Barcellonából Sept. 20-dik napjáról: — „

„Eppen azon nyughatatlankodások, éppen azon elvetemedések, félelmek, és inségek uralkodnak ezen tartományban ma is, mellyeknek társaságában ezen tartományt a' polgári had, eleitől fogva ostromozza. Az Országlószék mindazáltal, hogy a' naponként hatalmasodó veszedelemnek gátat tegessen, nagy eszközökhöz való nyúlást rendelt-meg: hanem, hogy a' resultatumok, mellyek az Országlószéktől megrendeltetett nagy tsapásból következni fognak, millyenek lesznek, ezt még nem tudhatni. Itt ugyan a' levelezési közösülés félbe szakasztatott 's az Insurgensek által a' Kurírok elfogdostatnak: de még is tudunkra esett az Országlószék' rendelkezései között annyi, hogy mihent a' Király Taragonába megérkezik, a' Királyi sergek azonnal el kezdik a' magok hadi munkájakat, ha csak addig a' Faktziók és az Országlószék össze nem békéllnek. Már több Batalionok megérkeztek annak megmutatására, hogy az Országlószék nem akar azzal megelégedni, hogy a' támodók ellen csak fenyegetődzék: ámbár még eddig sem a' Kástiliai Tanáts' Elölülőjétől ezen hónap 11-dikén kihirdetett Királyi Határozás, sem a' Püspököknek Pásztori leveleik, sem a' Katonai Tisztikaroknak Proklamációjik nem tettek semmi hasznót; mind.

ezeket az írásokat úgy nézik a támódok, mint ha nem is hozzájuk intéztettek volna.“

A' Frantzia Kurirban ezek jelentetnek Barcellonából ugyan Sept. 20-dik napjáról: — „

„Ámbár a' Király' idejövetelének és a' 18 ezer emberekből álló armáda' közelgetésének híre, már mindenütt közönségesse lett; ámbár a' Király' Végzései és a' Tisztikarok' Proklamátziói a' tartománynak minden részein málhánként kiosztattak: a' támódok mindazáltal nem hagyják magokat elbódíttatni engedni; a' helyett, hogy megfélemlenének, inkább bátrodni látszanak, 's hathatós ellentálláshoz készítik magokat; tanyáikat erőssítik. De ellenben a' Püspökök se tágitják az eltévedteket leghathatósabb atyai intésekkel tellyes Pásztori leveleik' segedelmével a' jó útra visszatéríteni, ámbár igen kevés foganatja van is intéseiknek. A' L eridiai Püspök így inti az eltévedteket: — „

„A' Szabad kőművesek, ezek a' Király' „és Haza' ellenségei, ujjungva örvendeznek, hogy átkozott mesterkedéseiket szerentsével koronáztatni szemlélik. Jaj! ujjongatnak, hogy a' Spanyol Royálistákat, ezeket az egyenes gondolkodású jó szívű embereket, kik a' magok Religiójok és Királyok mellett buzgók, az elejikké tetett törben megfogva tarthatják; hogy a' hűséges Royálistákat egymásellen fel-lázzaszthatták; 's véghez vihették, hogy illy jó emberek, midőn így kiáltoznak: „Éljen a' Religió! Éljen a' Király! ugyan „akkor egymást fegyveres kézzel üldözzék. „Ki az, a' ki, ha tsak nem tsupa vak, hi-telt adhatna azon költeménynek, hogy a' „Pápa illy emberekhez mint ez a' Bo-zom Jose és Saperes Augustin, kiket „nem is esmér, rendeléseket küldhessen, „'s a' maga rokonai és fiai a' Püspökök „eránt tellyes halgatással viseltessek?“

Más Ujságokban illy vélekedést olvasunk a' Katalóniában folyó dolgokról: — „

„A' Madridiak úgy vélekednek, hogy a' Király maga előtt Katalóniába előre elküldötte Gen. Gróf d' Espagnát és azt bízta rá, hogy valóságos és igaz híreknek elterjesztése által készíttse és tegye hajlandókká az elméket és felháborodott indulatokat a' Monárkha' kívánságainak elősegállítására, mellyek abban állanak, hogy alattvalójinak betsületes és tisztelettel tellyes kérelmeiket meghalgassa 's őket ki is elegíttse annyiban, mennyiben az ő kívánságaik, az Ország' jóvával megegyeztetetők lesznek, 's a' tsendességnek helyreállíttathatására szolgálhatnak. — „Egy más környülállás, mellybe némellyek hasonlóképpen nagy reméniséget helyheztenek Katalóniának letsendesíttethetése eránt, az, hogy az a' Generális Ramagosa, a' Matarói volt Kommandáns, kiről azt irtuk vala, hogy az Insurgensekhez által ment volna, Madridban járt, és az a' titkos foglalatosság bízott rá, hogy az Insurgensek' főbb vezérjeikhez menván, vellek botsátkozzék bizodalmas egyetértésbe. Innen reménlik azok, kik ezen környülállások felől tudósíttatva vagynak, hogy a' Királynak megérkezéséig úgy el fog a' dolog szép tsendesen intéződni az Insurgensekkel, hogy az ő Felsége' megérkezését nem soká békesség fogja követni.

Hanem ezen békességes kinézések még eddig semmi békességes ábrázatot nem adtak a' dolgoknak: sőt nem rég történt, hogy egy Kir. Batalion Tortosából örizetre Tarragonába rendeltetvén, 's oda útnak is indulván, útjában olly nagy számú Insurgens tsapatot talált elől, hogy az előtt vissza fordulni és Tortosába vissza menni, jónak találta.

Urgel körül olly nagy pezsgés kezdett uralkodni, hogy nyoltz, úgy nevezett Vámos-brigadák vettek parantsolatot, hogy Seu-de-Urgelbe menjenek-bé örizetre, de

minekelőtte oda megérkeztek volna, ezeknek is által pártolt fele-része az Insurgensekhez.

Brasilia és Buenos-Ayres.

Buenos-Ayresben nem csak R i v a d a v i a a' Respublika' Elölülője, hanem az egész Ministérium elbutsúzott hivatalától. Kik fogják a' kormányt kezekbe venni, arról még semmi bizonyost nem olvasunk a' Londoni Ujságokban. A' Morning-Post illy, egy kevésbé homályos értelmű, vagy jádai kifejezésekkel beszél a' békeséges Alkunak a' Respublika által lett visszavettetéséről: — „

„A' Respublikánusok, ámbár se egyeség nints köztök, se erejek, még is hadakozni akarnak. Már az Ánglus közben-járást is vissza vetették, sőt, mint mondják az Ánglus Követtel gorombaságot is követtek-el. Itt kétségen kívül a' népeknek törvényeik szerint, egy olly U l t i m a t u m m a l fog a' Buenos-Ayresi Respublika megkínáltatni, melynek egy hajós Osz-tály is segedelmére fog lenni, 's éppen olly okos és igasságos dolog fog lenni Buenos-Ayrest egy Alkunak elfogadására kényszeríteni (így végzi okoskodását a' Morning-Post), mint a' Portát arra erőltetni, hogy ő a' három Hatalmasságoknak U l t i m a t u m á t fogadja-el, minekutánna Görög Ország ellen 7 esztendőig hadakozott, még pedig éppen azon szempillantásban, mikor már oda vitte a' dolgot, hogy a' Görögöket magának alája vesse.“

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége az Erdélyi Főméltóságú és Fő Tisztelendő Cath. Püspöknek és Fő Kormányzéki Tanácsosnak, K o v á t s M i k l ó s Úr Ő Excellen-tziájának sok és nagy érdemeit tekintvén, őtet Cs. K. Titkos Tanácsosi Méltósággal

méltóztatoti, minden Taxafizetés nélkül, kegyelmesen megtisztelni.

Ő Cs. K. Felsége, ki, valamint a' közönséges, úgy a' maga Fels. Személye körül tétetett hív szolgálatokat, mindenkor kegyesen megszokta jutalmaztatni, Fő Tisztelendő és N.gos O r g l e r J ó s e f Urat, Kánonok Abást és Királyi Tanácsos Urat, Posonyi Parochust, az Ő Felsége Posonyban léte alatt tett lelki atyai szolgálataiért egy drága gyűrűvel, a' mellette ministrált Clerikus Urat pedig 15 aranyokkal, méltóztatott kegyesen megajándékozni.

Magyar Ország.

Esztergombol Oktob. 4-dikén. Primás Ő Herczagsége, Mária-Czellbe tett szent útozásából lett szerentsés visszaérkezése által bennünket tegnap véletlenül megörvendeztetett, 's minekutánna emelkedő kastélyának épületét megnézegette, azonnal első gondja vala a' következő F e r e n c z nagy napjára való innepi ájtatosságokat megrendelni. Ma, elébb reggeli 8 órakor az Ő Herczagsége Születése napjára nézve mondott Szent Misét Fő Tisztelendő Apátur Nagyságos J o r d á n s z k y Elek Úr. Azután maga Primás Ő Herczagsége a' F. T. egész Káptalannak assistentziájával az Ol-tárhoz lekísértetvén, a' Felség' nagy Napjáért, a' Nemes Vármegye Tisztjeinek, az egész Clérusnak és Hívek' nagy sokaságának jelenlétében nagy Misével áldozott, melly alatt mozsarak' durrogása 's Polgári sergek' lövöldözése hasogatta a' levegőt. Azután születési napjához való jó kívánságaiknak hódoló jelentésével járultak Ő Herczagségéhez: a' F. T. Káptalan, a' N. Vármegye' Rendei, a' mind két Rendű Clérus, az Érseki Tiszti Kar, 's más idegen helyekről ide gyülekezett személyek, kik között a' Herczeg Pálffy Ő Fő Méltósága' Uradalmainak Préfektusa 1000 Fo-

rintokat ajánlott az Esztergomi Érseki templomnak építtetésére.

Az innepi pompás ájtatoskodásokat Herczegi gazdag ebéd követte, melynél 75 hivatalosok jelentek-meg, kiknek a' Felség' boldogságáért, Primás Ő Herczagsége lévén az elköszönő, hármas V i v á t kiáltásaik következtek, 's ezeket Ő Herczagségeért is hármasan visszazonozták közönséges felkiáltásaik által.

Primás Ő Herczagsége méltóztatott a' maga egykori Sufraganéusa F. T. Benyovszky János Úr helyébe, az Esztergomi megye béli Sufraganéusá és Generális Vikáriusá Nagyságos Ürményi Ürményy Péter Urat, felszentelt Püspököt etc, ki eddig az Ő Herczagsége' Nagy Szombathi Püspöki Sufraganéusa vala — ennek helyébe pedig az Ő Herczagsége Nagy Szombathi Megyében eddig volt Generális Vikariusát etc, F. T. Jordánszky Elek Urat, Szászvári Boldogságos Szűz' eddig volt Apáturát, etc, kinevezni.

Szombathelyről így írtak Oktob. 4-dik napján: „Itt e' hónap' 1-ső napján valóságos Herczegi pompával mene véghez Fő Méltóságú B a t t h y á n y F ü l e p Ő Herczagségének, N. Vasvármegye Örökös Fő Ispányának, ugyan ezen N. Vármegye Valóságos Fő Ispányi Székébe való béiktatása. Az ezen napot megelőzőtt estvén Körmöndről tartotta Ő Herczagsége, gazdagon ezüstözött, drága szerszámú hat lovas gála-hintóban a' maga bémenetelét, körülette az Ő Herczagsége gazdag liberias tselédei menván. Legelől a' Vármegye' Huszárai mentek, az után a' közel 200 személylekből álló Bandérium 's a' Kőszeg Királyi Szabad városa béli forma - ruhás

polgári katonák, 's végre a' N. Vármegye béli, több mint 40 szekerekben ülő Deputátusok következtek. Számos Küldöttségek fogadták Ő Herczegi Fő Méltóságát valamint a' város előtt úgy a' N. Vármegye' Háza előtt, mindenütt szép Magyar beszédekkel tisztelvén Ő Herczagségét. Mindenütt örömmel nyilatkoztatása mutatta magát, 's az estvének elkövetkezésevel a' város szépen megvilágosított. Szembetűnőképpen megkülömböztették gazdag és jó ízlés szerént való világossításaik által magokat a' Vármegye' háza, a' Püspöki Residentzia, a' F. T. Praepost lakó háza, a' Praemonstratensis Atyák' épülete, a' Város' háza, az Izraéliták' temploma, a' híd, és sok magános épületek. Az utzákon és piatzokon örvendezve tolongó sokaság több helyeken muzsikai karok által vidámittatott.

„A' béiktatás' napján ismét mindenek legnagyobb fényességben jelentek-meg, 's az a' gyökeres beszéd, mellyet Fő Ispány Ő Herczagsége a' Vármegye' Rendjeihez intézett, minden szíveket megillető érzéssel és örvendező elragadtatással töltött-el. Délben a' fényes készülettel ékeskedő tábla, 200 személylekre vala felterittetve. Ezen kívül a' vendégfogadókban is néhány száz személylekre voltak szabad asztalok rendeltetve. A' nép között bor és kenyér osztott-ki. Estve a' Vármegye' palotájában valóságos Herczegi fényes bál adatott; minden tekintetben bőség uralkodott, úgy hogy ezen bált valósággal a' legfényesebbnek lehet tartani mind azok között, melyek itt valaha adattak.

Nagy Méltóságú Vásáros-Námenyi öregebb Báró E ö t v e s Ignác Úr Ő Exja, Csász. Kir. Kamarás, valóságos belső titkos Tanácsos, Fő Pohárnok Mester, szomszéd Abaúj Vármegye Fő-Ispánya, mint

Királyi Biztós, Méltóságos Vásáros-Náményi ifjabb Báró Eötvös Ignác Csász. K. Kamarás Urat, 's a' N. M. Magyar Kir. Udv. Cancelláriánál Udvari Tanácsost, Sáros Vármegyének Fő-ispányi székebe Sept. 11-dikén fenyés szertatással béikatta.

Tegnap előtt, Oct. 4-dikén, Bián, meghalt Méltóságos Nagy Szigethi Szily Jósef Úr, Ő Csász. Kir. Felségének Udvari Tanácsosa, 's a' Hétszemélyes Törvényszéknek Assessora, életének 85-dik esztendejében.

Nagyon Tisztelendő Szemes György Úr, a' Philosophia' Doctora, a' Pesti Universitásnál a' Philosophiai Karnak tagja, és nyolczadfél esztendő óta a' Budai várbeli Fő Plébániában Káplány, Komárom Szabad Kir. városa által városi Plébánosnak választatott.

Ersek Eger városának az utóbbi tűz által okoztatott szörnyű szerentsétlenségéről, most vévén az egész hitelt érdemlő tudósítást, illendőnek találtuk Ujságunkban ezt is megküldeni érzékeny szívű Olvasójinknak, mint következik:

„Halálos borzadás fogja el az Írót, midőn csak említis a' múlt Augustusnak Eger Várossára nézve azon szerentsétlen 26-dik napját, melly napon dél után három fertály háromra Ér. Eger Várossának Első Fertályában ugyan az 1-ső szám alatt lévő Háznak a' Városon keresztül folyó patak mellé helyezettett kissebb épületei gondatlanságból lángokkal elborítottak, mellyeknek eloltására az harangok' fére való kongatásaikkal az Polgárok, és Lakosok a' legnagyobb számmal öszve szaladván a' tüzet a' Városban találtató vízi puskáknak segedelmével is csak hamar eloltották, és ekként a' szerentsétlen tűznek már végét remélvén az Óltók Honyaikba való vissza menésre készültek, a' midőn csak hirtelen ezen említett háznak által el-

lenében, de még is mint egy száz lépésekre távul lévő Oroszlány Vendég-fogadó istállójának, melly szénával megvala rakva a' Tisztelendő Pater Minoriták Temploma felől való része egyszerre keményfűstöt adván, az után tsak hamar ezen egész istállónak teteje lángba borítottatott; ennek is eloltásában a' Polgárok tellyes erővel iparkodtak ugyan, de a' szélnek nevelkedése által a' lángoló zsindelek ugyan tsuportos tüzes szénával együtt a' levegőbe ragadtatván a' tsak közel lévő Tisztelendő Pater Minoriták Templomára, és Klastromára sőt még ezeken keresztül a' Város Piarczára is hanyatattak, ezen borzasztó tűzvész által tehát a' Minoriták Klastroma először mint a' gyertya szokott égni, imitt amott kezdett lángolni, ezeknek azonban eloltásokra sok bátor szívű lakosok a' magos tetőkre felmentek, és mind ezeket eloltani igyekeztek, a' mint tellyes reménység is volt ezeknek eloltására mind addig, míg a' Templomnak hátulsó része egyszerre lángot nem vetett, melly olly hirtelen az egész Templomnak tetejét elborította, hogy a' Klastromot védelmezők is már csak alig futhattak onnan le, azonnal a' Klastromnak is teteje egyszerre tűzbe lett, ekkor a' tűz kimondhatatlan nagy rohanással elterjedvén, de a' szél is nagyobb erőre kapván az egyébb iránt is már a' nagy szárazság végett egészen kiszáradott az ezen környéken lévő házak teteit a' tűz úgy szolván majd nem a' Városnak egész első Fertályát egyszerre elborította, és a' tűz olly erőre kapott, hogy annak oltására az emberi erő ezen környéken elégtelen vala; — elégték a' Városnak nagy kiterjedésű Praetorialis, és Aecomicalis házai, a' Pater Minoritáknak e' Városban legnagyobb Templomjok, és Klastromjok, elégett Nemes Najmajer János Úrnak erőssen pálakővel (Schistussal) elkészítetett házának teteje, Márton János Úr háza, a' Tajcser successoroknak a' piarcz közepén három út-

tzákra frontot mutató nagy kiterjedésű Há-
zok, néhaji Végh János Úrnak minden
épületeinek Schistussal készült tetejek,
Koch János, és Talabér Úrnak, Benkő Doc-
tor Úrnak házaik, Sávolý, és Csiky Fis-
calis Uraknak Schistussal fedezett házaik,
a' Saghy Familia nagy házak, szóval elé-
gett a' Piarcznak egész környéke, a' Tisz-
telendő Pater Cisterciták Temploma, és
Klastroma, a' veres cseréppel fedezett Ki-
rályi Gymnasium, Specz József Úrnak a'
Publicum gyönyörködtetésére pompásan
felépült, és kőszindellal fedett nagy háza
teteje a' körös-körül galeriazott szép mu-
lató Táncz-palotával, és üveg virág házzal,
úgy Fő Tisztelendő Tóth Imre Kanonok
Úrnak Schistussal erőssen elkészített há-
zaik, de elégték ezen környéken a' Rác
útzán lévő Tekéntetes Rottenstein József,
Tibád Májor, Balajti Kapitány, Száz Sena-
tor, Doszler Doctor Uraknak derék házaik,
és ezen elégett házaktól a' Kalvariának ka-
nyarodva lefelé egész a' Tekéntetes Nemes
Vármegye házáig, és a' Lyceumig, és be-
felé a' piarczon keresztül egész a' patakig
minden nagyobb és kisebb házak sőt a'
vizen túl is egy emeletű nagy ház elégett,
az lévén a' Vár alatti Résznek ez nagy sze-
rentsétlenségben a' szerentséje, hogy a'
szél nyugot felé fújván a' tűz lángjaitól
ezen Rész, melly egyéb irányt igen sűrű
nagy épületekből áll, megmentődött. —
A' tűz rettentő vala úgy annyira, hogy
már az útzákon is alig lehetett a' nagy
melegség miatt megállni, és a' végső puszt-
ulás fenyegette az egész Várost, ezen el-
égett Rész a' Városnak, melly mint egy
a' Városnak 12 Fertályából, más fél Fer-
tályt tézzen, egyszerre tűzbe volt, és tar-
tott a' tűznek nagyobb dühössége az be-
szakadozott stukátoroknak égések végett
két nap, de volt tűz egy egész hétig is

óltani való, sőt találtatott tűz még 22
napok múlva is az falakba elrejtetett fa
gerendákban — sok házak, mellyek Schis-
tussal voltak erőssen befedve elégték, a'
stukátorok, és boltozatok beszakadoztak,
az oda rejtett házi vagyonok mind elég-
tek, sok házak földik leégtek, és birtokos-
saik mindenektől megfosztattak; elégték a'
két nevezett Templomokon, és Klastromo-
kon kívül 87 házak 47 borházak a' ben-
nek lévő számos szüretelő edényekkel, és
hét nagy Istálók, mellyek tézzen hét útzá-
kat, és a' Piarcz környékét, a' Rész leg-
inkább Városunknak, melly a' leg Jeles-
sebb részt tette, hálá a' Fő Gondviselés-
nek, hogy a' Tekéntetes Nemes Vármegye
háza, Lyceum, és az Érseki Residencia,
úgy a' Seminarium megmaradtak, mellyek
azonban igen közel valának a' tűz prédá-
jához; — a' kár a' mint eddig circiter fel-
számíthatott téz hétszáz harmintz egy
ezer fkat, de hirtelenében még ezeket iga-
zán fel sem lehetett számolni, minthogy
a' kár melly a' belső bútorokban is tör-
tént mint egy igazán felszámíthatatlan, azt
mégis mind ezen szörnyűségek között a'
Mindenhatóság megengedte, hogy se em-
ber, se marha elnem vezett; az Város-
nak azomban ezen elégett része siralmas,
és szánakodásra méltó sorsra jutott, és
hasonló a' Jerusalemből pusztulásához, mert
ez valóságos tűz első volt úgy annyira,
hogy az egyik házról a' másokra zápor-
gyanánt omolván csak kinek kinek az őn
élete meg tarthatására kellett ügyelni,
Javait, és egész életében keservessen sok
éjjeli, 's nappali fáradozásaival öszveszer-
zett vagyonait pedig a' tűz kegyetlenkedé-
sének áldozattyára el hagyni kénteleníte-
tett. Adja a' Mindenható Isten; hogy az
illy veszélről Városunk ezentúl örökre meg-
mentessen !!!